

Marseille, ngày 10 tháng 12 năm 1981
HÀNH TRIỂN PHÂN MINH

Không hành sao đạt hỡi huynh
Không tu sao tiến rõ tình thực hư
Khép mình tạm cảnh vui cười
Xưng hùng xưng bá người người khổ đau
Chẳng sao biết được trước sau
Phỉnh mình phỉnh họ cầu nhau nội tâm
Tình thương sẵn có chẳng tầm
Hương ngoài động loạn tạo lầm tạo sai
Bên trên Thương Đế an bài
Thế gian người tưởng là tài hơn Cha
Tâm không giữ hiếu chan hòa
Sống trong eo hẹp thiết tha cảnh trần
Chẳng còn lý trí xét cân
Phân tâm ly tán mở tầng đấu tranh
Chẳng còn sáng suốt thực hành
Khổ đau tự tạo tạm đành phải theo
Luôn luôn cảm thấy mình nghèo
Đeo theo tiền bạc leo trèo té nhanh
Mấy ai rõ được lý thanh
Tóm thâu trọng trước tự giành phần hơn
Bất minh lại giận với hờn
Khổ thêm càng khổ quên ơn Cha Trời
Cùng chung nhịp thở nơi nơi
Do Trời ban rải tạo lời phản tâm
Lắm khi bực tức thì thâm
Trách than Thượng Đế chẳng tâm độ cho
Tâm cang bản loạn giày vò
Do đâu tạo khổ tự mò không ra
Vì tâm eo hẹp chẳng hòa
Muốn mình không chế cái ta anh hùng

Quên mình vị trí người khùng
Bất minh đời đạo chẳng vun chơn tình
Khó hòa khó hợp khó minh
Tình thương đạo đức do mình ân ban
Từ đời qua đạo chuyển sang
Thực hành là chánh mới an tâm lòng
Cảnh đời có đục có trong
Phong ba bão táp khai vòng mở tâm
Chiến tranh dẫn tiến tự tầm
Con đường hòa hợp tránh lầm tránh sai
Giết rồi xem thử ai tài?
Hai người cũng chết vậy ai anh hùng?
Biết hồn mới rõ mình khùng
Giết nhau vô ích vầy vùng làm chi!
Sửa mình trật tự hợp thì
Quy y chơn pháp tự ghi tiến hoài
Trong ta có sẵn thanh đài
Hai vai tự gánh rõ Ngài là ai?
Điểm thanh tự giữ tiến hoài
Không còn trì trệ nơi hai đạo đời
Tâm minh khai triển mở lời
Giúp người học hỏi tự rời tham sân
Hồn thời sáng suốt tự phân
Phân thanh phần trước phần gần phần xa
Thực thi nguyện niệm Di Đà
Chan hòa đời đạo tự hòa tiến lên
Lý kia khai triển vững bền
Trong đời có đạo chẳng quên cội nguồn
Thế gian là cảnh làm tuồng
Đóng vai chồng vợ bỏ luôn tâm hồn
Tịnh tâm mới rõ sinh tồn
Phân hồn bất diệt rõ hồn vô sanh
Giáng sinh học hỏi thực hành
Nằm trong sanh tử tâm đành phải theo

Có không không có chẳng nghèo
Theo đường thanh tịnh chẳng theo bạc tiền
Chẳng còn gánh nặng tạo phiền
Chỉ lo tiến hóa mỗi giềng cảm giao
Thế gian đủ sắc đủ màu
Tâm ta chẳng động trước sau dung hòa
Cần khôn vũ trụ một nhà
Cha con đồng cảnh cùng hòa tiến lên
Giữ tâm thanh vững lại bền
Thực hành tự tiến chẳng quên đạo đời
Vía hồn thức giác tự rời
Học thêm sáng suốt đến nơi an toàn
Cảnh trời cao đẹp sống an
Cảnh đời tạm bợ khó ban chơn tình
Thân hình là cảnh địa linh
Tự mình xây dựng chơn tình quảng khai
Trí tâm khai triển dồi mài
Tiên trong đà tiến tiến hoài không ngưng
Tình thương Thượng Đế sáng bừng
Tâm người tự thức chẳng dừng nơi nao
Tiên hành vượt mức phá rào
Từ đời qua đạo nơi nào cũng thông
Cảm minh định luật hóa công
Góp công xây dựng thương lòng quảng ban
Biết cha biết mẹ mới an
Muôn đàng như một rõ ràng phân minh
Quý yêu Thượng Đế chơn tình
Giúp hồn tiến hóa tự minh Cha Trời
Sống trong khung cảnh không lời
Theo Ngài không bỏ đời đời an vui
Thực hành điều luyện rèn trui
Nay mình mai thức hưởng mùi đạo tâm
Cảnh đời cảnh đạo uyên thâm
Giúp tâm khai triển tự thâm tiến lên

Minh tâm kiên tánh tạo nên
Một lòng một dạ chẳng quên Cha Trời
Bình tâm xem xét nơi nơi
Hồi sinh bất diệt hợp thời cải trang
Đổi thay mỗi lớp mỗi màng
Vạn thù quy một cùng đảng tiên chung
Thức rồi tránh cảnh điên khùng
Khoan dung tự tại trung dung tiến hoài
Chẳng còn tạo cảnh lầm sai
Thương yêu vô tận chờ ngày hội tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên